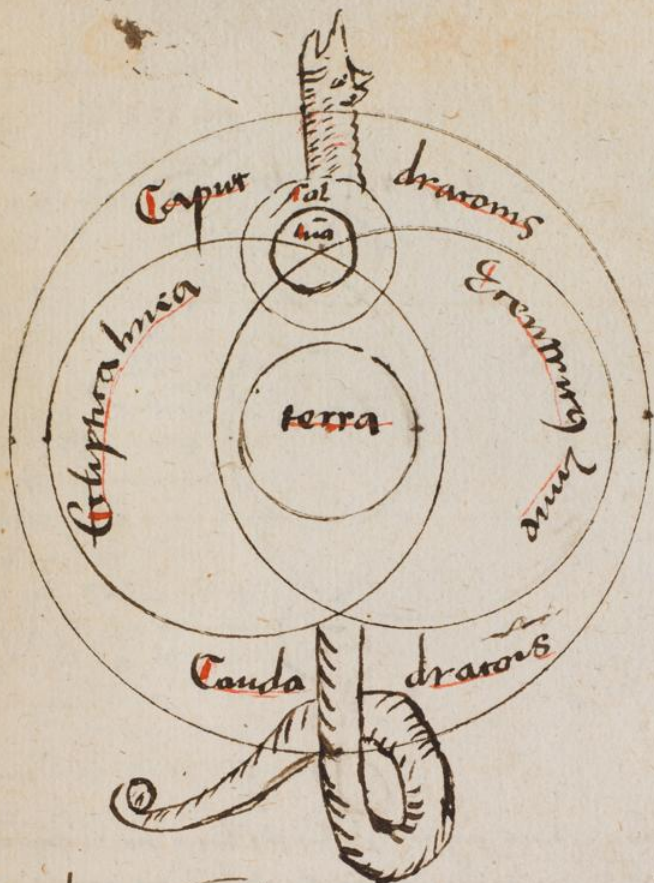
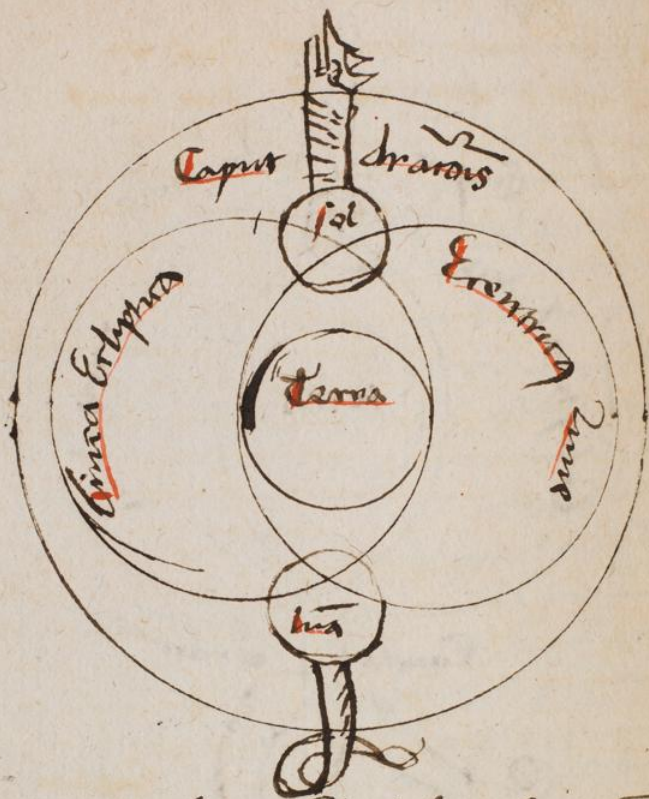

De Eclipsationibus

Inventa q̄ Zodiacus dividitur secundum latitudinem
 per medium per quatuor magnas lunas que vlti-
 ma appellatur abastronimus Et sol semper est
 illa luna eclipsa insuet et nigra ab ea
 declinat. Luna autē ex orbibus illam
 meam eclipsam, nunc ab eo declinante ad sup-
 remum. nunc ad eo mittas ad meridi-
 um luna fuit in capite draconis vel in ca-
 da cuspide, que s̄ caput draconis et caudā
 da ey sunt line intersectos duos duos
 orbem s̄ eclipsa et deferuntur lune qui
 deferens est cuspide lune. Quā ergo fuit
 ut quatuor D et C omnia caput vel cauda
 draconis nunc quatuor fuit eclipsa solis, et
 rotatur que tunc luna interpan (que est
 propinquior q̄ sol.) uter aspectu nostrum, et vultu
 os solaris. Et tunc eclipsa solis fuit fuit
 vultu, hoc est p̄ vultu D eclipsa tunc Eclipsa
 illa in non operat vultu p̄ universam terram
 Quod in legimus a terra passioe factum
 fuisse supernaturalem, q̄ tunc fuit sol eclipsa
 per universam terram. Sed eclipsa solis apert
 in in uno vel in altero climati. Et sic
 illud est Quia sol ex tali eclipsa tunc non
 perdit lucem s̄ hunc fuit. Et q̄ ad proximam

Notandum qd qd fit dicitur \odot et L in capite et
 cauda draconis aut in medio eius tunc corpus
 hinc interponitur inter aspectum SOL et corpus
 solare, et Luna obumbrabit ead $\frac{1}{2}$ solis L qd fit
 \odot et hinc pariter L fit L p^a manifestat ut L 20
 p^a dicitur utrumque ut hinc eclipsat, et inter
 hinc

Canon quibus figuris Eclipsis lune fit in opposito
 ☉ quare in capite draconis, et luna in cauda eius
 diametraliter sub radiis solis tunc terra impedit
 solis et lune et eius umbra terre cadit super
 corpus lune